

Büyük Soyunma

Elbisesini çıkardı
Binbir yıl düşünüp biçtiği elbisesini
Düğmeler sağda mı solda mı ortada mı
Boyun önemli, dekolte niyetine bazen, stratejik
Beli dar mıydı?
Kime göre, neye göre huzursuzlandı bu kadar?
Başı boş bıraksa elbise kendiliğinden ayakta dururdu, öyle sağlam kalıbı
Venüs, Mars ve renk uyumu üzerine kitaplar okumuştur olur da hiç
çıkaramazsa diye
Ama o, oturma odasının penceresinden içeri süzülüşünden beri
Hiçbirine gerek kalmadı
Kelebek kanadı gibi kırıştı perde
Tüm yolculuğu gözünün önünde
Sen, ben, o, diğerleri
Benim yumurtladığım, senin ağladığın, onun tırnağını geçirdiği
Bizim güldüğümüz, sizin gücendiğiniz, onların inanmadığı
Derince bir nefes aldı
“Cenazeme daha çok var, yaşayayım bari” nefesi
Bir gülme tuttu ki az kaldı sigarasını haliya düşürüyordu
Ne zaman izmarit oldu elinde eğip büktüğü kağıt, hatırlamadı
Aynada kendine baktı, önünde eski tip bir makine
Kullan at, fazla düşünme
Eline bile izin vermedi,
Dudağıyla dokunabildi
anca
İzlerine.
Şip şak.

Hande Oynar